

Vysokoškolská kvalifikační práce - magistři (diplomová práce)
posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: BcA Jakub Kliment

Název práce: Katedrála

Slovní hodnocení:

Jakub Kliment je dobrým figurálním sochařem. Proto pro mě bylo zarážející zjištění, že ho figura moc nezajímá. Práci na zadaná témata zaměřená na studium lidské figury prošel snadno a dobře. Vždy jsem měl ale pocit, že bez zájmu. Hned jak to jen bylo možné, utekl jinam, do světa zborcených těles a tvarů. Velmi mě proto překvapilo, když jsem zjistil, že se zajímá o modelovaný portrét a jeden semestr naplnil práci s touto tematikou. Výsledkem je i objednaný portrét Prof. Sumce pro rektorát VUT v Brně. Vzápětí již ale opět experimentoval s implozí, tedy tvary zhroucenými a zborcenými do sebe. Prázdné železné sudy zdeformované pod tlakem se staly základem pro sochu sloup. V následujících objektech hmotu nemačká, ale naopak tvary napíná a protahuje. To se týká objektu složeného ze dvou velkých kamenů zabalených do pružné látky. Kameny od sebe oddaloval až do krajnosti, látka se napnula do zúženého profilu a vytvořila tělo tenkého sloupu. V tento okamžik objekt zafixoval a kameny, které tvoří hlavice tohoto sloupu nechal pouze v otisku. I jeho diplomová práce má podobné téma ale o tom později. Charakteristické pro jeho práci je to, že pracuje rád velkoryse ve větších rozměrech s důrazem na materiál. Tvary vypadají jako by vznikaly v počítači. Jeho objekty pracují s abstraktně deformovanými a různě zborcenými nebo naopak napnutými tvary, v sobě ale vždy nesou něco z tradičního sochařství. Tato tradiční linka jako by uzemňovala jeho snahu vzlétnout do prostoru čisté abstrakce. Možná právě tento neuvědomělý cíl je i tématem jeho diplomové práce. Práci nazval katedrála. Vztahuje se spíše k formální podobě gotické katedrály, než aby se snažil proniknout k duchovní podstatě a spiritualitě takové stavby. Základnu jeho sochy tvoří velký balvan, který je natažen směrem vzhůru zužujícím se vypnutým tvarem zakončeným ostrým hrotem. Objekt může také připomínat start rakety, kdy hmota balvanu u základny je podobná směsi plamenů a kouře z motorů stroje, který se odtrhává od zemské přitažlivosti. Zbavit se tíhy, odpojit se od zátěže, ale zároveň od jistot, svobodně odstartovat vzhůru do prostoru a letět do prázdna. Nebo také mohu sochu vnímat jako práci s formou a hmotou. Tvar je otiskem hmoty a materiálu, balvan ale chybí a tvar je možné číst jen v jeho vizuální podobě. Jak už jsem psal tvary vypadají jako by vznikly v počítači, ale chybí zde nekompromisnost a zvláštní tvarové detaily které vzniknou vždy, když je realita zobrazovaná mechanicky. Chápu ale, že technické možnosti, kterými je zatím realizace velkého objektu podmíněna, nejsou v možnostech našeho ateliéru. Podobně vnímám i sochy Lukáše Rittsteina, který rovněž ručně vytváří počítačové úkony a ručně aplikuje funkce modelovacích 3D programů do svých soch. Možná by bylo zajímavé pracovat s tímto novým tvaroslovím vědomě a převádět ho do ručně vytvářených forem. V tomto ale nechtěně předbíhá svou dobu, protože pro citace 3D tvarosloví potřebuje nejdříve mít toto tvarosloví společensky zažité a vnímané jasně a zařaditelně. Musíme se tedy zatím na jeho sochy dívat, tak jak nám to autor umožňuje. Sochu Katedrála i přes nadnesený název vnímám velmi dobře jako proměnu hmoty v energii v energii cílenou, tedy pod kontrolou.

Návrh klasifikace:A

Posudek vypracoval Michal Gabriel

Datum:7.5.2016

Podpis: